

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111218526
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2111218526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ Y. V., nar. XX. T. XXXX, bytom V. C. XXX, 2/ N. K., nar. XX. T. XXXX, bytom I. XXX, 3/ T. V., nar. XX. T. XXXX, bytom V. C. XXX, všetci navrhovatelia zastúpení: Advokátska kancelária HALADA s.r.o., so sídlom Kapitulská 21, Trnava, proti odporkyni: T. T., nar. XX. H. XXXX, bytom V. C. XXX, zastúpená: JUDr. Vladimíra Trvalová, advokátka so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 04. novembra 2015, č.k. 18C/167/2014-76, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia vo veci samej potvrdzuje a v časti trov konania mení tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v sume 99,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.481,34 eur, a to ich splnomocnencovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 126,24 eur, a to ich splnomocnencovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území V. C., obec V. C., okres Trnava, zapísané na LV č. XXXX, vedenom na Okresnom úrade Trnava, katastrálny odbor, ako: stavba súpisné číslo XXX, na parc.č. 348/8, rodinný dom, pozemok registra C parcela č. 348/6, o výmere 670 m², záhrady, pozemok registra C, parc.č. 348/7, o výmere 136 m², zastavané plochy a nádvoria, pozemok registra C, parc. č. 348/8, o výmere 187 m², zastavané plochy a nádvoria a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a súčasne zaviazal odporkyňu povinnosťou v rovnakej lehote zaplatiť navrhovateľom v 1. až -3. rade trovy konania v sume 99,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.598,86 eur.

Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil právne ustanovením § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len O.z.), vecne potom oprel svoje rozhodnutie o zistenie, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli navrhovatelia na základe darovacej zmluvy zo dňa 12. februára 2004 od P. L., keď v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 36C/104/2005 bolo právoplatne ustálené, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré P. L. daroval navrhovateľom uvedenou darovacou zmluvou, v čase uzavretia tejto zmluvy boli jeho vlastníctvom. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 36C/104/2005 bolo tiež skonštatované, že nebohy P. L., zomrelý XX.Y. XXXX, pri uzatváraní darovacej zmluvy zo dňa 09. marca 2005, ktorou previedol predmetné nehnuteľnosti na manželov W. V. a O. V., konal v duševnej poruche, robiacej ho na tento právny úkon neschopným a preto v zmysle § 38 ods. 2 O.z. je tento právny úkon absolútne neplatný. Rozhodnutie o trovách konania bolo potom zdôvodnené právne paušálnym odkazom na ustanovenie §

142 ods. 1 O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne konštatovaním výšky zaplateného súdneho poplatku ktorého náhradu súd priznáva v konaní úspešným navrhovateľom ako aj výpočtom jednotlivých úkonov právnej služby z odmeny za ktoré pozostáva priznaná náhrada trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie odporkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. V odvolaní uviedla, že z obsahu spisovej dokumentácie konania vedeného na Okresnom súde Trnava č.k. 18C/120/2011 je jednoznačne preukázané, že odporkyňa predmetné nehnuteľnosti nadobudla do svojho výlučného vlastníctva zákonným spôsobom na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. marca 2006, ktorý prevod nehnuteľností bol povolený katastrom nehnuteľností Trnava a následne bol vydaný riadny list vlastníctva. Odporkyňa sa tak stala ich vlastníčkou v dobrej viere a s prihliadnutím na uvedené opäť dobromyseľne po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tieto následne zásadným spôsobom zhodnotila (zrekonštruovala). Dôvodom jej odvolania je skutočnosť, že do predmetnej nehnuteľnosti investovala nemalé finančné prostriedky, okrem iného uzavrela s bankou zmluvu o úvere na poskytnutie peňažnej sumy 700.000,- Sk, v ktorej ako účel poskytnutého úveru je rekonštrukcia predmetných nehnuteľností, pričom posledná úverová splátka je splatná až 10.01.2026. Odporkyňa úver spláca po 160 eur mesačne, má čistý príjem 320 eur, takže sa nie vlastnou vinou dostala do situácie, keď je takmer na celý produktívny život povinná splácať úver na rekonštrukciu nehnuteľností väčšinou svojich pravidelných príjmov a vypratanim nehnuteľností príde o väčšinu majetku vrátane domu. Nemá pritom žiadnu osobu, ktorá by jej mohla v tejto situácii pomôcť pri zabezpečení základných životných potrieb napr. bývania, navyše žije v spoločnej domácnosti so svojou 73 ročnou matkou, ktorá je vzhľadom k nepriaznivému zdravotnému stavu na jej pomoc plne odkázaná a obe by sa tak ocitli na ulici ako bezdomovkyne, čo považuje za nehumánne a v rozpore s Ústavou SR článkom 19. Poukázala na to, že už samotný text napádaného rozhodnutia bez ohľadu na obsah spisového materiálu vykazuje hrubé nezrovnalosti v rozpore so skutkovým stavom, nakoľko skutkové a právne závery prvostupňového súdu sú odôvodnené nekoherentnou, nesystematickou argumentáciou bez logickej súvislosti medzi jednotlivými vykonanými dôkazmi a záver je založený len na subjektívnom presvedčení súdu o správnosti ustálenia skutkového stavu.

K podanému odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadrili navrhovatelia, ktorí navrhli napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a zaviazat' odporkyňu na náhradu trov odvolacieho konania, vyčíslených v sume 126,24 eur, keď mali za to, že rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a súd vykonaným dokazovaním dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré neboli sporné ani medzi samotnými účastníkmi konania. Nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že táto predmetné nehnuteľnosti nadobudla do svojho výlučného vlastníctva, pretože odporkyňa nikdy nebola vlastníčkou týchto nehnuteľností. Skutočnosť, že počas určitého obdobia bola chybné zapísaná v registri nehnuteľností ako vlastníčka, nemá žiadny vplyv na to, že ich nikdy nevlastnila a že tieto nehnuteľnosti po smrti poručiteľa P. L. nadobudli do vlastníctva navrhovatelia. Otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam už bola meritórne vyriešená právoplatným rozsudkom sp.zn. 36 C/104/2005-299 zo dňa 10. júna 2009, pričom výrok právoplatného rozhodnutia je pre účastníkov konania záväzný a otázka riešená takýmto rozhodnutím (teda otázka určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam), nemôže byť v inom konaní medzi tými istými účastníkmi opätovne riešená z dôvodu prekážky res iudicata. Otázka, či odporkyňa nehnuteľnosti zhodnotila svojimi investíciami (ktoré tiež nepreukázala), je vo vzťahu k jej povinnosti vypratať ich irelevantná a prípadná otázka riešenia nároku z titulu zhodnotenia cudzej veci môže byť uplatnená v inom súdnom konaní. Pokiaľ odporkyňa uvádza, že nemá nehnuteľnosť, kde by mohla trvalo bývať, v rovnakej situácii sa nachádzali aj navrhovatelia, ktorí od r. 2005 žili v nevyhovujúcich podmienkach, azylových domoch, ubytovniach a podnájmoch, pričom navrhovatelia v 1. až 3. rade aj dnes bývajú s matkou v prenajatých priestoroch bez elektrickej energie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 18C/167/2014 je uloženie povinnosti odporkyni vypratať v žalobe označené nehnuteľnosti.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe vyhovie a navrhovateľom priznaná náhrada trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Z obsahu spisu bolo zistené, že dňa 12. februára 2004 uzavrel P. L. ako darca (vlastník nehnuteľností v celosti) s Q. V. ako zákonnou zástupkyňou mal. Y. V., N. V. a T. V. ako obdarovanými darovaciu zmluvu formou notárskej zápisnice, ktorou im daroval predmetné nehnuteľnosti v kat. úz. V. C. a súčasne bolo zriadené vecné bremeno, oprávňujúce darcu užívať ich až do svojej smrti. Vzhľadom k maloletosti obdarovaných bolo k platnosti zmluvy potrebné schválenie právneho úkonu súdom, ku ktorému došlo rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 26P/54/2004 -52 zo dňa 06. apríla 2004.

Dňa 09. marca 2005 uzavrel P. L. ako darca s W. V. a O. V. ako obdarovanými obdobnú darovaciu zmluvu, ktorou im daroval tie isté nehnuteľnosti v kat. úz. V. C. a súčasne bolo aj zriadené vecné bremeno, oprávňujúce darcu užívať ich až do svojej smrti, na základe čoho boli obdarovaní zapísaní ako vlastníci v katastri nehnuteľností.

Manželia V. nehnuteľností následne previedli kúpno-predajnou zmluvou na odporkyňu - T. T., ktorá bola zapísaná na LV č. XXXX ako ich výlučná vlastníčka.

Dňa XX. Y. XXXX darca zomrel a na základe žaloby navrhovateľov (Y. V., Q. V. a T. V.) smerovanej proti odporcom v 1. a 2. rade manželom V., odporkyňi v 3. rade T. T. a odporkyňi v 4. rade Y. L. (dedičke - bývalej manželke P. L.) Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 36C/104/2005-299 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoD/100/2009, právoplatným dňa 26. januára 2011 určil, že predmetné nehnuteľnosti v katastrálnom území V. C., zapísané na LV č. XXXX, patria do majetku po poručiteľovi P. L., zomrelom dňa XX.Y. XXXX, naposledy bytom V. C. XXX. Takto súd rozhodol, keď z dokazovania vyplynulo, že darovacia zmluva zo dňa 09. marca 2005 bola absolútne neplatná, pretože darca konal v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento úkon neschopnou.

Odporcovia síce podali na súd návrh na obnovu uvedeného konania, avšak tento bol zamietnutý právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 16C/2/2012-122 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/527/2014-175. Dedičské konanie po P. L. bolo v r. 2005 zastavené pre nezanechanie majetku a hoci v r. 2012 bol podaný návrh zo strany vdovy po poručiteľovi, jeho dcéry a vedľajšieho účastníka O. V. na prejednanie znovuobjaveného majetku - predmetných nehnuteľností, aj toto konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 26D/8/2012, právoplatným dňa 25.októbra.2013 tiež pre nezanechanie majetku s odôvodnením, že u predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, ktoré mali byť podľa návrhu dodatočne prejednané, došlo v liste vlastníctva k zmene vlastníkov na základe darovacej zmluvy s vecným bremenom, právoplatnej dňa 07.júla.2011, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Trnava pod číslom V 2425/10, pričom k tejto zmene došlo po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 36C/104/2005-299 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoD/100/2009.

V prejednávanej veci podali dňa 10.augusta 2011 navrhovatelia na Okresný súd Trnava žalobu, ktorou sa proti odporkyňi domáhajú vypratania predmetných nehnuteľností z dôvodu, že darovacia zmluva zo dňa 09. marca 2005, ktorou darca previedol nehnuteľnosti do vlastníctva manželov V. je absolútne neplatná a preto ich ani nemohli platne previesť na odporkyňu, ktorá tak nie je a ani nikdy nebola ich vlastníčkou, pričom táto napriek výzve navrhovateľov nehnuteľnosti naďalej neoprávnené užíva. V tomto konaní, vedenom pod sp. zn. 18C/120/2011, súd žalobe vyhovel rozkazom na plnenie zo dňa 18. augusta 2011, proti ktorému bol dňa 07.09.2011 podaný odpor, avšak vzhľadom k pochybnostiam o pravosti podpisu odporkyne na podanom odpore bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectvo, ktoré ukázalo, že podpis jej nepatrí, preto súd uznesením zo dňa 23.apríla 2013 odpor proti rozkazu na plnenie odmietol ako podaný neoprávnenou osobou a uložil odporkyňi nahradiť štátu trovy konania na znaleckom dokazovaní v sume 708,76 eur. Na základe odvolania odporkyne odvolací súd uznesenie potvrdil, odporkyňa proti tomuto rozhodnutiu podala dovolanie a Najvyšší súd SR svojím uznesením č.k. 4 Cdo 145/2014 zrušil uznesenie okresného aj krajského súdu a vec vrátil Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie majúc za to, že nakoľko odporkyňa sa počas celého konania správala tak, že sa bezvýhradne stotožnila s obsahom a existenciou odporu, mal súd odstrániť jeho nedostatok (spočívajúci v absencii podpisu odporkyne) postupom podľa § 43 ods. 1,2 O.s.p.. Následne prvostupňový súd vo veci, zapísanej po vrátení z NS SR na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18C/167/2014, odstránil nedostatok odporu postupom označeným v rozhodnutí najvyššieho súdu a po vykonaní dokazovania rozhodol tak, že návrhu na vypratanie nehnuteľností vyhovel ako je uvedené vyššie.

V zmysle čl. 20 ods.1 Ústavy SR má každý právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo, ako je vyjadrené v § 123 zákona č.. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), umožňuje vlastníkovi veci nakladať s ňou podľa vlastného uváženia, najmä ju držať, užívať, brať z nej plody a scudzíť ju. Vlastník má v zmysle § 126 ods. 1 OZ právo na ochranu pred neoprávnenými zásahmi do jeho vlastníckeho práva, pričom hlavným prostriedkom takejto ochrany je žaloba o vydanie veci, resp. v prípade nehnuteľností žaloba o vypratanie nehnuteľnosti, ktorou sa vlastník domáha svojho práva na vrátenie nehnuteľnosti od osoby, ktorá ju má v dispozícii, pričom je na žalovanom, aby preukázal existenciu právneho dôvodu, ktorý ho oprávňuje na užívanie nehnuteľnosti.

Vlastnícke právo navrhovateľov k sporným nehnuteľnostiam bolo zapísané do katastra nehnuteľností na základe Darovacej zmluvy s vecným bremenom, pod č. V 2425/10 dňa 07. júla 2011 a podľa aktuálneho stavu sú zapísaní na LV č. XXXX ako podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností a to v podiele 1/3 každý z navrhovateľov. Zároveň bolo v konaní č.k. 36C/104/2005 ustálené, že darovacia zmluva zo dňa 09. marca 2005, ktorou darca previedol predmetné nehnuteľnosti na manželov W. V. a O. V., je absolútne neplatná, takže odporkyňa tieto nehnuteľnosti nadobudla od nevlastníkov.

Odvolačný súd konštatuje, že súdna prax ako aj právna teória sú zajedno v tom, že absolútna neplatnosť právneho úkonu (negotium nullum) nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege), v dôsledku čoho sa hľadá na absolútne neplatný úkon tak, ako keby nebol nikdy urobený. Absolútne neplatný právny úkon nepôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. (rozhodnutie NS SR v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 96/1995). Ak je určitý úkon absolútne neplatný, nastáva jeho neplatnosť priamo zo zákona už v čase jeho urobenia a súd nemá možnosť dodatočne zväžiť, či ju zohľadní alebo nezohľadní, ale musí na neplatnosť prihliadať vždy z úradnej povinnosti.

Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva; nemožno preto ani uvažovať o ochrane vlastníckeho práva, hoc i dobromyseľného nadobúdateľa (rozsudok NSSR sp.zn. 3Cdo 144/2010 z 30.3.2011). Pri ochrane vlastníckeho práva platí zásada, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má sám, preto aj v uvedenom prípade, pokiaľ manželka V. z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým mali vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnúť, sa nikdy nestali ich vlastníkmi (tu je irelevantné, či boli ako vlastníci zapísaní do katastra nehnuteľností) a nemohli teda platne previesť vlastnícke právo na odporkyňu. Pokiaľ potom odporkyňa odvodzuje jej užívacie právo od „jej vlastníctva“ nadobudnutého od nevlastníkov, nemôže byť takáto obrana účinná, pretože k platnému nadobudnutiu vlastníctva odporkyňou nedošlo. Námietky odporkyne, že nehnuteľnosti nadobudla v dobrej viere (keďže v tom čase manželka V. boli ako vlastníci zapísaní na LV) a tieto následne v dobrej viere zásadným spôsobom zhodnotila, na čo si vzala aj úver, odvolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej súdnej praxe v Slovenskej republike, potvrdzovanej tak Najvyšším súdom SR ako aj Ústavným súdom SR, ani dobrá viera nadobúdateľa nie je postavená nad vyššie spomínanú zásadu nemo plus iuris a to aj v prípade, že jej uplatňovanie sa nevyhne v niektorých prípadoch nepriaznivým dôsledkom pre osoby v pozícii ako je odporkyňa v prejednávanej veci, ktoré v dobrej viere nadobudli vec od nevlastníka. Odporkyňa je tak napriek ňou tvrdenej dobromyseľnosti a vynaložených investíciách povinná nehnuteľnosti, ku ktorým nepreukázala titul na ich užívanie, vypratať. To však nevylučuje, že by sa nemohla svojich nárokov domáhať, ale v samostatných súdnych konaniach o vydanie bezdôvodného obohatenia - a to kúpnej ceny voči osobám, ktoré jej byť „predali“ a voči navrhovateľom ako vlastníkom o zhodnotenie domu.

Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, keď žalobe o vypratanie vyhovel a odvolací súd nevidí dôvod a to ani s ohľadom na argumentáciu odporkyne v odvolaní, pre ktorý by mal rozhodnúť inak a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O. s. p. v časti rozhodnutia vo veci samej potvrdil.

Rovnako správne bolo v podstate aj rozhodnutie súdu prvého stupňa čo do výroku o trovách konania, keď priznal v konaní úspešným navrhovateľom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania v sume 99,50 eur za zaplatený súdny poplatok a tiež náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V časti náhrady trov právneho zastúpenia súd vychádzal zo správnej základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby s ohľadom na spoločné zastupovanie navrhovateľov advokátom, ako aj výšky prislúchajúceho režijného paušálu, ktorý patrí za jednotlivé úkony právnej služby bez ohľadu na to, koľko klientov advokát

zastupuje. Podľa názoru odvolacieho súdu však nepatrila navrhovateľom odmena za úkon právnej pomoci - písomné podanie na súd (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 16.07.2013) vo výške 117,52 eur, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by takéto podanie navrhovateľov bolo na súde podané a ani sa v spise žiadne nenachádza. Odvolací súd preto zmenil podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok v časti priznaných trov právneho zastúpenia, ktoré ponížil o sumu 117,52 eur za tento úkon a priznal navrhovateľom sumu 1.481,34 eur, keď v ostatnej časti bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa čo do trov konania správne.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným navrhovateľom priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 126,24 eur za jeden úkon právnej pomoci, ktorým bolo vyjadrenie k odvolaniu a to nasledovne: základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 64,53 eur (§ 11 ods. 1 písm. a vyhl.) x 3 -50% (§ 13 ods. 2 vyhl.) = 96,79 eur, k tomu režijný paušál 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhl.) a 20% DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.). Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd odporkyni uložil zaplatiť priznanú náhradu trov konania splnomocnencovi navrhovateľov.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.